No. 2556 Zaterdag 21 Januari 1933. 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.-- bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Vereenvoudigd Onderwijs.

II

In het hoofdartikel van ons voorlaatste nummer hebben wij onder bovenstaand opschrift een geheel nieuwe onderwijs-methode volgens het systeem Borgman besproken, dat nog pas in zijn eerste opkomst is, maar waarvan niemand nog kan zeggen of het een toekomst heeft.

Het is altijd goed het *„hoor en wederhoor"* toe te passen en een zaak van twee kanten te bezien. Op die wijze zal men een dieper inzicht in de zaak verkrijgen en ons oordeel zal aan onpartijdigheid winnen.

In No. 16, jaargang 1932 van *Ons eigen Blad*, het meest gezaghebbend Tijdschrift voor Onderwijs en Opvoedkunde, vonden wij het volgende verslag over de methode *Borgman*:

Wereldschooltuin-methode.

Er bestaan ook rasecht-nederlandsche nieuwigheden op schoolgebied, o. a. te Vledderveen, schepping van de heer Borgman. En pedagogische vergaderingen worden niet alleen in groote zalen gehouden, maar ook op schepen; zoo op het instructie-vaartuig voor schipperskinderen: *„Prinses Juliana"*, dat op 11 Aug. jl. voer van Arnhem naar Deventer. Op de *„Prinses Juliana"* spraken o. a. dr. Van Voorthuysen en Borgman. Ziehier een verslag.

Na het noenmaal was de bespreking van de onderwijsmethode-Borgman, het „wereldschooltuin" onderwijs aan de orde. Twee kinderen, die de proef ondergaan hebben, zijn vooraf onderzocht naar hun kennis door een commissie onder voorzitterschap van dr. Van Voorthuysen, inspecteur voor het buitengewoon lager onderwijs.

Dr. van Voorthuysen heeft den spreker van dezen middag den heer Borgman ingeleid. Spreker noemde de methode-Borgman een zeer merkwaardig verschijnsel in de onderwijswereld. Men weet reeds eenige jaren, dat er in Vledderveen iets belangrijks gebeurde. De heer Borgman heeft een groot bezwaar tegen het zittend leven bij het onderwijs. De schoolbanken moeten weg; het is onnatuurlijk de kinderen daarin een groot deel van den dag te zetten. Brengt men de kinderen bij het onderwijs in beweging, dan zullen zij een grootere vitaliteit, een betere gezondheid verkrijgen. Bovendien acht de heer Borgman terecht het onderwijs te duur. Hij zoekt bezuiniging niet volgens de methode-Welter, maar door een onderwijssysteem waarbij de leeftijd tot een tiende teruggebracht kan worden.

De twee meisjes, oud 7 en 6 jaar, die de methode-Borgman gevolgd hebben, resp. 5 en 3 maanden, zijn door de commissie onderzocht. Het meeste onderwijs aan deze kinderen is in den tuin gegeven. In een prieeltje hing een blinde kaart van Nederland. Het 7-jarige meisje wees provincie-gewijs de voornaamste steden, dorpen en vaarwaters aan. Zij deed dit uitstekend en vergiste zich slechts een enkele maal.

Toen ging de kaart weg en er volgde een andere kaart met een 40-tal sommen.

Met buitengewone radheid loste het kind de sommen op, vlugger dan spr. kon bijhouden.

Achter het huis was een straatje, met grijze tegels bedekt. Ook deze werden benut voor het rekenen. Honderd sommen heeft het meisje aldus zonder fout opgelost. Zij was buitengewoon geconcentreerd in het werk dat zij verrichtte.

Na het rekenen kwam de taal; op het bord waren de tijden van werkwoorden opgeschreven. Het kind legde „voltooide tijd", „toekomende tijd" enz. op papiertjes opgeschreven in een ogenblik van tijd op de juiste plaatsen van het bord. Daarna las zij voor uit het 13e deel Lilia, bestemd voor de vijfde of zesde klas der lagere school.

Vervolgens zette het meisje zich aan het schriftelijk rekenen, waartoe letterkaarten werden gebruikt. Van de 40 sommen bracht het kind in 34 minuten bijne alle tot een goed einde. Spr. noemde een en ander een buitengewone prestatie. Daarna maakte het kind op sprekers verzoek een opstel over de aardbei: „de bloembladjes zijn wit, de kroonblaadjes zijn groen", enz.

Spr. formuleert zijn persoonlijken indruk aldus: Men heeft hier inderdaad met zeer bijzondere resultaten te doen. Alles ging vlot en zeker, zonder eenige blijkbare inspanning bij het kind. Overigens is sprekers indruk dat alles wat machinaal ging; men kon niet zeggen dat deze kinderen stonden op de hoogte van het 4e of 5e leerjaar, al deden zij wel de oefening daaruit. De vraag is: is dit alleen geheugenwerk, een opsomming, machinaal? Het geheugen der kinderen is veel grooter dan men denkt. Ook bij achterlijke kinderen is het geheugen enorm. De vraag doet zich voor, of hetgeen spr. van de leerlingen van den heer Borgman heeft meegemaakt niet grootendeels tot geheugenwerk is terug te brengen. De heer Borgman stond bijvoorbeeld spreker niet toe om zelf een som op te geven.

Het gaat er om te weten, welke methode de heer Borgman toegepast heeft bij deze leerlingen. De commissie heeft den heer Borgman het mes op de keel gezet, maar hij heeft het niet willen zeggen. De manier waarop deze kinderen „gedrild" zijn, heeft de heer Borgman aan de commissie onthouden. (Geroep: Daar gaat het juist om.)

De kinderen hebben een sterk individueel onderwijs, privaatonderwijs, gehad. Zij hadden onderwijs dat volkomen aangepast was aan hen; het was „op maat" voor hen gemaakt.

Daarnaast werd het beginsel van de „activiteit" op hen toegepast. Het derde beginsel betreft de zelfwerkzaamheid. Hetgeen door zelfwerkzaamheid verkregen wordt, zit er bij het kind veel beter in, dan hetgeen er in gedreven wordt. Echter blijft er dan nog veel raadselachtigs open, als men de resultaten in korten tijd met de methode Borgman behaald beziet.

Op dit oogenblik kan de commissie niet zeggen, dat het een methode is, waardoor het schippersonderwijs gered is. Het is alleszins gewenscht, dat het experiment wordt voortgezet, bij voorbeeld met 15 kinderen. Maar dan moet de houding, die de heer Borgman tegenover een commissie van onderzoek aanneemt, een andere zijn, dan tot dus ver. Hij moet zijn geheimzinnigheid afleggen, open kaart spelen en elk onderzoek toelaten. Hij moet bedenken, dat dit tot heil van het schipperskind, tot heil van elk kind kan zijn. De geniale denkbeelden van den heer Borgman en de merkwaardige resultaten zijn thans nog niet voldoende voor een practische toepassing.

Vervolgens heeft de heer Borgman een betoog over zijn methode gehouden. Spr. verklaart, met eenige bevreemding naar de woorden van dr. Van Voorthuysen te hebben geluisterd. Spr. kan met veel woorden niets zeggen over zijn „geheim"; het gaat om de ervaring. Zijn methode is niet gegrond op het geheugen. Het bestaat niet, dat de kinderen bijvoorbeeld al die honderden sommen van buiten kunnen leeren. De methode van spr. berust op o r g a n i s a t i e.

Spr. geeft verschillende voorbeelden van met zijn methode bereikte resultaten, doch uit de aanwezigen gaan verschillende stemmen op om b i j z o n d e r h e d e n over deze methode, h o e men te werk gaat om deze resultaten te bereiken. Ondanks herhaalden aandrang gaat de heer Borgman er echter niet toe over om dit uiteen te zetten. Wel verklaart hij zich bereid om de proef met een 15-tal door het Onderwijsfonds aan te wijzen leerlingen te herhalen in den vorm van klassicaal onderwijs.

Tot zoover het verslag. Als het onbevredigd laat, is dat vooral om de geheimzinnigheid van den heer Borgman. — Inspecteur Van Voorthuyzen en zijn commissie laten zich blijkbaar geen knollen voor citroenen verkoopen. Dat is verstandig. Het gaat er niet om, in hoe korten tijd men wat schoolkennis kan opplakken. maar hoe kinderen op de beste manier verstandelijk (en zedelijk) te vormen zijn.

Oxford en Rome.

Het is nog geen honderd jaar geleden, dat de Katholieke Kerk in Engeland weer eenig vrijheid van beweging kreeg. Eerst in 1849 werd de eerste Jezuïetenkerk in Engeland gebouwd, te Londen in de Farmstreet achter de Paardenstallen. Eenofschoon de overgang naar de Katholieke Kerk tweemaal zoo groot is als van andere godsdienstige gezindten, toch kan men niet ontkomen aan het feit, dat Engeland eigenlijk nog een diaspora, een missiegebied is voor het Katholicisme. Volgens de nieuwste statistieken is slechts 5.5 procent van Engeland Katholiek.

Daarom was het manifest der 50 Protestantsche geestelijken der *„Kerk van Engeland"*. een openbaring. Weliswaar heette het reeds geruimen tijd een bekend iets, dat er in de Engelsche Staatskerk een richting was, die sterk overhelde naar Rome. maar dit is toch nog nooit zoo duidelijk te uiting gekomen als in het laatste manifest. Een der onderteekenaars H. J. Fynes — Clinton. verklaarde aan een interviewer openlijk, hoe men niet langer kan aanzien, dat er bij de Anglo-Katholieken steeds een gebrek aan trouw en gehoorzaamheid bleef bestaan jegens Rome. En wat wel heel merkwaardig mag genoemd worden is, dat 't juist de groep is, die als de meeste Katholieke onder de Protestantsche richtingen werd beschouwd. In dit manifest wordt juist aan de Anglo-Katholieke bisschoppen het verwijt gemaakt, dat zij een niet toelaatbaar modernisme tolereeren, daar zij er geen prijs op stellen de Christelijke leer te prediken, want zij sollen zoolang met het Christendom, dat er van het eigenlijk Christendom niets meer overblijft.

Op de tweede plaats werd in dit manifest aan de bisschoppen voor de voeten geworpen, dat zij in de beteekenis van het woord „Anglo-Katholieken" zóó sterk den nadruk legden op het eerste deel, dat het tweede iedere beteekenis verloor, althans in zooverre zij het er op aan legden, een specifiek [illegible] bezig, met de Protestanten een vergelijk te treffen op dogmatisch gebied, dat echter van de katholieke leer niet veel meer over zou laten. Van meer beteekenis dan dit protest zijn enkele punten, die als gevaarlijk worden beschouwd en ons uitgelicht moeten worden. Woordelijk staat er te lezen: „Wij nemen de katholieke leer aan betreffende de menschwording van God. Wij verwerpen alle theorieën, die de goddelijke inspiratie en het gezag der H. Schrift loochenen. Wij verklaren, dat alleen de Katholieke Kerk het recht heeft, een gezaghebbende verklaring van de H. Schrift te geven. Wij nemen aan, dat de katholieke godsdienst op de goddelijke openbaring berust en derhalve wezenlijk de verplichting oplegt om te gelooven. Wij beschouwen het Katholicisme als den Christelijken godsdienst. Wij gelooven, dat, wanneer de Kerk van Engeland met de Kerk van St. Augustinus verbonden wil zijn, zij ook in zake van geloof en zeden de eenheid moet erkennen en met de oude Kerk moet samengaan. Wij verwerpen het recht van den Staat om toezicht uit te oefenen in zuiver geestelijke aangelegenheden.... Wij richten een aanklacht tegen het schuldige stilzwijgen der Anglo-Katholieken bij het benoemen van modernisten in gewichtige en invloedrijke kerkelijke functies, zooals aan de Universiteiten en inrichtingen voor theologisch onderwijs, en wij protesteeren tegen de misleidende pogingen om de geloofsleer van de Kerk van Engeland te vervalschen door modernistische hoogleeraren. Wij verklaren, dat er slechts een doel is: hereeniging met de Apostolischen Stoel te Rome. . . Dat de Kerk van Engeland los staat van de Katholieke Kerk is slechts dan te tolereeren, indien men dezen toestand beschouwt als een kwaad dat slechts beperkt blijve tot een bepaalde tijd, bestemd om te verdwijnen, wanneer God het belieft, ons onze plaats onder onze broeders terug te geven."

Deze verklaring werd, volgens *de Tijd*, aan 5000 geestelijken en alle bisschoppen der geheele Engelsche wereld ter onderteekening verzonden.

Toch blijkt de zeer buitengewone beteekenis van deze actie eerst uit het feit — bij ons nauwelijks bekend — dat het inwendig leven van de *„Church of England"* een zware crisis doormaakt. Men mag gerust zonder overdrijving zeggen, dat de massa van het Engelsche volk steeds meer door het ongeloof wordt opgesloten, ja zelfs vervalt tot een modern heidendom. In het Anglicaansche Kerkgenootschap worden inderdaad niet alleen ongeloovige leeken, maar evengoed absoluut ongeloovige bisschoppen geduld. Men herinnerde zich slechts de houding van niemand minder dan den Aartsbisschop van Canterbury ter gelegenheid van de Lambeth-Conferentie, bij het vraagstuk van de geboortebeperking. Een storm van onrust en verontwaardiging joeg destijds zelfs door leeken-kringen. De statistiek bewijst voor het overige, dat een ieder er al meer en meer van afziet om de kinderen te laten doopen.

Het leidinggevende orgaan der Engelsche Katholieken, *The Universe*, verklaarde eenige jaren geleden, dat men nauwelijks meer zou durven denken aan een „terugkeer van Engeland tot het ware geloof", waarover Kardinaal Mercier destijds aan den Anglicaanschen Aartsbisschop van Canterbury geschreven heeft. In het gunstige geval zou het beeld er als volgt uitzien: 1,8 gedeelte van Engeland Katholiek, 1/20 Protestant en de rest „een natie zonder God." In verband met dergelijke uitlatingen komt het bedoelde manifest in een zuiver licht te staan, als het zich met geestdrift aansluit bij de Oxford-beweging, die het komend jaar haar eerste eeuwfeest viert en waaruit wereldberoemde mannen als Kardinaal Wiseman en Newman voortkwamen, wellicht de twee grootste figuren, die het Katholicisme in de negentiende eeuw ooit heeft gekend.

Amerika's prohibitie.

Bij de verkiezing van den democraat Roosevelt als toekomstig heerscher over de Amerikaansche gewesten, hebben de drankbestrijders te vroeg hun vreugdegeluid laten hooren. [illegible] de geestrijke onder de dranken, als alles meeloopt zal hij de afschaffing der prohibitiewet toch niet vóór 1935 erdoor krijgen. Wat voor den rechtgeaarden yankee-drankbestrijder een diepe teleurstelling is.

Op 't eerste gehoor klinkt dit paradoxaal. Een vooraanstaand drankbestrijder, die een propagandarede houdt voor toename van alcoholverloven, zou hier op zijn minst een groot opzien verwekken. In Mei van dit jaar ontwikkelde de Rector Magnificus der Columbia-Universiteit, prof. M. Butler, winnaar van den Nobelprijs voor vredesactie, een nationaal programma, waarin deze anti-alcoholist als eerste punt noemt: afschaffing van het drankverbod. Een drankbestrijdersbond heet dan ook in Amerika: *Vereeniging tot Prohibitiebestrijding.*

Waarom deze menschen schijnbaar zoo tegen hun principes handelen? Op de allereerste plaats: omdat de prohibitie den Yankee aantast op de plaats, waar zijn diepste gevoelens liggen: zijn portemonnaie. Drinken is nu eenmaal een noodzakelijk middel om de gezelligheid te onderhouden, en zeer in het bijzonder leenen de alcoholische dranken zich tot dat doel. Wie echter principieele bezwaren koestert tegen de activiteit van whisky-soda, kan zijn spraaklust bevredigen met het tammer surrogaat fruit-soda. Waaraan bovendien nog het voordeel verbonden is, dat men voor hetzelfde geld ongeveer vijfmaal zooveel kan drinken.

Dit laatste voordeel nu wordt ernstig bedreigd. Vóór de invoering van het alcoholverbod ontvingen de U.S.A. een jaarlijks inkomen van ruim 400 millioen dollar. Na het doorvoeren van de prohibitiewet (een onderneming, die een aderlating van 1000 millioen dollar eischte,) waren de V.S. niet alleen dit aardig inkomen kwijt, maar bovendien vraagt de controle nog, naar de gemiddelde gegevens, 400 millioen dollar jaarlijks. Werd het steeds toenemende alcoholverbruik belast met een belangrijke accijnsverhooging in vergelijk met de belasting van voor de afschaffing, dan zou, volgens geloofwaardige getuigen, een enorm deel van het Amerikaansche deficit (gedurende 1931|1932 meer dan $ 2.000.000.000) opgeheven worden. Maar.... officieel bestaan in de U.S.A. geen alcoholica, en dus kan men ze ook niet belasten! En de Amerikaansche drankbestrijder drinkt in de V.S. alcoholvrije limonade, zwaar belast met accijns. Het is ook om uit je vel te springen!

Het antwoord op de vraag, waarom de afschaffing dan niet afgeschaft wordt, mag eigenaardig klinken, het is in elk geval juist. De opheffing van de prohibitiewet beteekent de vernietiging van een industrie en handel, die duizenden zou ruïneeren. Want in Amerika kan men alcoholische dranken krijgen als overal elders. De man die U in uw hotel te St. Louis uw koffers boven brengt, vraagt meteen, of U uw whiskey „*plain*", of met soda drinkt. Er zijn gedeelten in Detroit, waar op elke vijf huizen een *Weinstube* of *Bierhalle* voorkomt. In 't geheim natuurlijk. Wie in Amerika komt, drinkt meer dan hij thuis gewoon is, en ook dat is heel natuurlijk. Een verbod werkt op de sportiviteit. Elke slok drank is een overtreding, een avontuur. En welke appels zijn voor een jongen lekkerder, dan die hij uit den tuin van zijn buurman, onder diens stok en waakhond vandaan, gekaapt heeft? Het behoort zelfs tot de Amerikaansche „bon ton", om in achterzak of taschje een whiskey-flesch mee te dragen.

De vraag naar alcohol is in de U.S.A. ongemeen groot en de begeerte ernaar wordt op drie manieren bevredigd.

Vooreerst: goede alcohol is duur. En daar de Amerikaan evengoed bezuinigt als wij, tracht hij goedkoopen alcohol te bemachtigen. Deze is in de V. S. te verkrijgen in den vorm van methyl-alcohol, een drank, die aan de eigenschappen van gewonen alcohol nog eenige vergiftige paart. Meer waar voor minder geld. De gevolgen bleven niet uit; in 1930 kwamen 13000 gevallen van vergiftiging voor, als gevolg van het gebruik van minderwaardigen alcohol.

De tweede methode is eenvoudiger, maar duurder. Men begeeft zich over de grens, en daar vindt men gelegenheid te over, om zich aan een formidabele massa geestrijke drankente goed (of kwaad) te doen. Een van de vele voorbeelden van dit systeem levert de stad Tia Juana. Vóór de prohibitie was dit een armzalig, onbekend dorpje, met enkele vervuilde inwoners, — boeren en smokkelaars. Nu is datzelfde gehucht uitgegroeid tot 'n stad — een museum van roulette-café's en drankhuizen. De arme boeren zijn gemetamorfoseerd tot schatrijke caféhouders. De grens nabij Tia Juana wordt bestormd door rijke Amerikanen, die hier hun dorst komen lesschen; zoodat een apart douanestation alleen voor de drinkebroers moest worden opgericht. De douaniers zijn zoo gewend geraakt aan de dorstige Amerikanen, dat de beste pas voor dit station drankenschap is. In het voor immigranten gesloten Amerika kan men hier ongehinderd binnendringen, wanneer men het station passeert in een toestand, die bij ons wordt aangeduid met den naam „tipsy". Zoo bekend is Tia Juana geworden, dat men naast de Honeymoon-, de Hollywood-, de Lindy- en de Sing-Sing- een Tia Juana-cocktail heeft uitgedacht. Geen wonder dat in zoo'n gemeente een postkantoor meer van noode is dan een kerk!

Den meesten opgang, zegt *de Tijd*, maakt echter de eenvoudigste en duurste methode: men stoort zich eenvoudig niet aan het verbod, en producent alcohol in de V. S. zelf. Vanzelfsprekend verhoogt het gevaar van ontdekking, de risico en de smokkelhandel de prijzen eenigszins; daartegenover staat, dat de onmogelijkheid voor de regeering om accijnzen in te voeren, de prijzen toch nog redelijk laag maakt. Een groothandelsprijs van 12 dollarcents per Liter bier, $ 0.80 per L. wijn en $ 3 per L. jenever maakt tegenover onze — toegelaten — prijzen geen slecht figuur.

Van deze producten wordt een ontzaggelijk gebruik gemaakt. Naar een publicatie van de *Anti-Prohibitievereeniging* heeft de alcoholindustrie een jaarlijkschen omzet van 2800 mill. dollar, met 900 mill. dollar winst. Wanneer men bedenkt, dat de groote Amerikaansche industrieën (petroleum en ijzer) een omzet hebben van 2900 mill. en 3300 mill., leert men begrijpen, dat heel wat Amerikanen een prohibitieafschaffing voor fataal houden.

De omzet van vóór de afschaffing bedroeg 1800 millioen....

Bij het tweede lustrum van de afschaffing werd gepubliceerd, dat in 10 jaar 230.000 Amerikanen wegens het overtreden der alcoholwet gestraft werden; dat 1200 menschen ten offer vielen aan doodslag onder invloed van sterken drank.

Washington schat de verbruikte alcohol in het belastingjaar 1929|'30 op 3¼ milliard Liter — dat is 30 L. per hoofd....

Op den Yankee kan men gaan toepassen Rabelais' eigengedicht grafschrift:

Deus sit propitius
huic potatori.

God zij dit drankorgel genadig!

Sgm.

Onthulling van het Standbeeld van H. M. Koningin Wilhelmina.

Geheel volgens het vastgestelde programma heeft deze onthulling Il. Donderdag namiddag ten half 5 uur plaats gehad.

Door de buitengewone regens op de vier eerste dagen dezer week had het allen schijn dat deze mooie plechtigheid zou totaal verregenen. Gelukkig heeft het traditioneele Oranjezonnetje, dat in Holland steeds op Koninginnedag alles in fleur en gloed zet, ook hier ons zijn weldaden niet onthouden, zoodat geheel het ceremonieel zonder stoornis kon worden afgewerkt.

Rondom stond een eerewacht van 120 man opgesteld, saamgesteld uit 30 man mariniers, 30 man van Hr. Ms. *van Nes*, 30 man van het Vrijwilligerscorps en 30 man van de Militaire Politie, waarover kapt. Antheunissen het commando voerde.

Begroet door het *Wilhelmus van Nassaue*, kwam Zijn Exc. Gouverneur VAN SLOBBE met Adjudant Luit. Fens, en begeleid door den Heer M. van Dijk, Procureur Generaal, door Kapt. Michaëlis, Commandant van het corps mariniers, Commandant Scholten van Hr. Ms. *van Nes*, den Heer C. Winkel, Commandant van het Corps Vrijwilligers, en ook Mevrouw van Slobbe met haar drie dochters en Mevrouw Fens op het terrein tegenover het met oranjedoek omhulde standbeeld aan, waarna Zijne Excellentie, op uitnoodiging van kapitein Michaëlis eerst de opgestelde eerewacht inspecteerde.

Hierna betrad Mejuffrouw Rebecca Cohen Henriquez de tribune, ter zijde van het standbeeld geplaatst, en hield voor de overtalrijke menigte van genoodigden de volgende gevoelvolle rede, recht uit het hart geweld. Werkelijk jammer was het, dat deze rede en ook later die van den Gouverneur ondanks den luidspreker op eenigen afstand voor de honderden aanwezigen niet verstaanbaar was.

Excellentie
Mevrouw van Slobbe
Dames en Heeren

Twee en vijftig jaren zijn voorbij gegaan over het Koninklijk Hoofd van Neerlands alombeminde en aanbeden Koningin Wilhelmina.

Waar is het hart, dat niet vol eerbied en liefde voor haar gloeit?

Waar zijn de lippen, die niet in stille en vrome overpeinzing voor haar bidden?

Waar is de ziel, die zich voor haar niet ten offer zou willen brengen?

Waar is de onderdaan, die zich niet voor haar buigt?

Nergens, waar Nederlandsch bloed in de aderen vloeit.

Nergens, waar ons schoon vlekkeloos en glorievol driekleurig dundoek wappert.

Daarom heeft de Club *„Entre Nous"* het denkbeeld opgevat, samen met de medewerking van U allen, een standbeeld van Hare Majesteit hier te doen plaatsen, ter eere van Haar, die de afgodin, de zoete troost, de machtige steun, de grootste hoop is van het dierbaar Nederland.

Vol vreugde heeft de Club *„Entre Nous"* U allen te dezer plaatse uitgenoodigd om met haar in te wijden de viering van dezen grootschen dag.

Zijt gij voldaan?

Dan zijn wij voor onze moeite méér dan beloond.

Alles, alles hebben wij voor onze Wilhelmina over.

Er was een tijd, dat geheel Nederland huiverig de toekomst tegemoet ging.

De schitterendste aller sterren dreigde voor Nederland voor eeuwig en altijd onder te gaan.

Doch, O zegen des Allerhoogsten! De goede God waakte over het lot der brave afstammelingen van de kloeke Batavieren.

Prinses Wilhelmina werd geboren en zoo werd de Oranjestam voor ondergang behoed.

De weemoed week voor vreugdebetoon en de twijfel verdween.

Troost, hoop, voldoening, geestdrift, liefde en trouw herleefden in ons dierbaar Groot-Nederland; en daarom moet de onthulling van Wilhelmina's standbeeld recht vroolijk, geestdriftig en vreugdevol worden gevierd, door een ieder, die zich met trots mag noemen Nederlandsch onderdaan.

En nu richten wij ons tot U, Excellentie, als waardig vertegenwoordiger van onze Wilhelmina, de edelste der Vorstinnen, met de nederige doch ernstige bede, in Uwe hoedanigheid van Landvoogd, de Hooge Regeering in kennis te stellen, dat wij allen in het algemeen, Haar van harte, heil, zegen, voorspoed, geluk, lang leven, roem en glorie toewenschen en in het bijzonder de Club *„Entre Nous"*, die het denkbeeld opgevat heeft hier een standbeeld voor Hare Majesteit te doen plaatsen, vol liefde voor Haar en ontzag voor Neerlands schitterende Kroon, die Kroon, die nooit verdort en steeds getrouw zal blijven aan Haar schoon devies:

„Je maintiendrai."

Moge het Koninklijk Echtpaar nog jaren gespaard blijven voor onze Kroonprinses Juliana en voor het Nederlandsche volk!

En nu, Excellentie, verzoek ik U eerbiedig, namens de dameclub *„Entre Nous"* het standbeeld te willen onthullen en aanvaarden.

Laat ons daarna de treffende akkoorden aanheffen van ons aloude volkslied *„Wilhelmus van Nassauwe."*

Toen het zijden Oranje-omhulsel was weggevallen, vertoonde zich het imposante beeld van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina in al haar koninklijke fierheid en waardigheid, in de sierlijke plooien van het vorstelijke staatsiekleed voor de blikken van de enthusiaste toeschouwers.

Tegelijk zette het muziekcorps Sta. Cecila het nationale volkslied: het aloude *Wilhelmus van Nassauen* in, dat in eerbiedige houding door allen werd aangehoord.

Na het laatste slotakkoord betrad Z. E. Gouverneur van Slobbe het podium en sprak de vergaderde menigte ongeveer als volgt toe:

Dames en Heeren.

Mejuffrouw R. Cohen Henriquez heeft mij dit mooie Standbeeld overgedragen. Ik heb het voor Willemstad, voor Curaçao aanvaard.

En gaarne heb ik het aanvaard. Omdat het een verfraaiing voor de stad is. Maar ik heb het vooral daarom gaarne aanvaard, omdat de oprichting en de aanbieding ervan getuigen van vaderlandsliefde, van gevoel van eenheid met Nederland en bovenal van innige verknochtheid aan H. M. de Koningin en ons Vorstenhuis.

De damesclub *„Entre Nous"* heeft indertijd het Wilhelmina-Park tot stand gebracht.

Nu heeft deze club uit gelden, geleidelijk bijeengekomen door bijdragen van een groot aantal Curaçaoënaars, in dit park het standbeeld voor onze geliefde Koningin opgericht.

Dit is niet een daad van plotseling oplaaiend enthusiasme, maar een weloverwogen handeling.

Men wilde uiting geven aan hetgeen in de harten leeft. En zijn in andere landen, er zijn in Nederland vele standbeelden.

Zij staan daar om personen te eeren, die voor den opbouw van den Staat, voor de ontwikkeling van het volk van groote beteekenis zijn geweest. Zij staan daar om uiting te geven aan dankbaarheid ten opzichte van degenen, die den naam van het land over de wereld een goeden klank geven. Zij staan daar ter opwekking om groote daden ten voorbeeld te stellen.

Dit standbeeld, hier zoo juist onthuld, is een eerbewijs, een uiting van dankbaarheid, een opwekking.

Wij willen er mee eeren Haar, die als Vorstinne groot is. Wij willen met dit standbeeld aan de vele vreemdelingen, die ons bezoeken, toonen, welke gevoelens ons ten aanzien van onze Koningin bezielen. Wij willen dit standbeeld beschouwd zien als een daad van getuigen. Hier, Curacao, is een deel van Nederland. Wij, Curaçaoënaars, zijn geslagen in den boei van liefde tot onze geëerbiedigde Vorstin.

Wij willen met dit standbeeld uiting geven aan onze dankbaarheid voor hetgeen H. M. voor ons was en is.

Dit standbeeld zal ons allen opwekken tot edele burgerdeugden.

Indien ik in herhaling ben getreden van hetgeen Mejuffrouw Cohen Henriquez zoo welsprekend zeide, dan vindt dit zijn oorzaak, deels in mijn verlangen te doen blijken dat ik geheel met haar woorden instem, deels omdat het hart mij tot spreken dwong.

Wij mogen ons verheugen over het bezit van dit standbeeld.

Laat het aan het doel beantwoorden, laat het tot U spreken. Laat het zijn als de portretten, die U van hen, die U dierbaar zijn, in uw huis bewaart.

Laat het U steeds in herinnering brengen de deugden van plichtsgevoel en opofferingsgezindheid tegenover land en volk, tegenover allen die met ons den naam van Nederlander dragen.

Het standbeeld van H. M. te Curaçao zal ons dichter brengen bij het deel van ons land, waar onze Vorstin woont.

Hulde breng ik aan degenen, die bijdroegen aan de oprichting van dit standbeeld.

Hulde breng ik aan de dameclub *„Entre Nous"*, die het initiatief ervoor nam.

Hulde breng ik vooral aan Mejuffrouw R. Cohen Henriquez, die de ziel van de handeling was en die trouw bijgestaan door haar broeder, den Heer H. Cohen Henriquez het leeuwenaandeel heeft gehad in het werk, dat tot dit prachtig resultaat heeft geleid.

Uit naam van Curaçao, dank ik hartelijk al degenen, aan wie wij dit standbeeld verschuldigd zijn.

Na deze schitterende rede, met vuur en begeestering voorgedragen, brak er een luid applaus der ontelbare menigte los. Een treffend oogenblik was het, toen de Presidente van *Entre Nous* met een achttal dames ieder een prachtbouquet van witte bloemen op de treden van het voetstuk van het standbeeld neerlegde.

Hiermede was het officieel gedeelte van de plechtigheid afgeloopen.

Een talooze menigte van toeschouwers kwam daarna opdringen om van nabij het beeld van Hare Majesteit te bewonderen.

Dienzelfden avond werd door het Fanfarecorps van de weesjongens van *Scherpenheuvel* een mooi program in het Wilhelminapark uitgevoerd, terwijl het standbeeld door electrische schijnwerpers in een gloed van licht schitterde, wat een prachtig effect opleverde, en waarvan honderden wandelaars tot laat in den avond genoten.

Het beeld van H. M. Koningin Wilhelmina is 2.50 M. hoog.

Het voetstuk 3.50 hoog, dus totale hoogte bedraagt 6 Meter. Het is gemaakt van Cararisch marmer door den Italiaanschen beeldhouwer Prof. Pietro Ceccarelli, te Florence, Italië.

Het opschrift van het voetstuk luid als volgt:

> **WILHELMINA**
> KONINGIN DER NEDERLANDEN.
> Ter Herdenking van den 50sten Geboortedag van onze geliefde Vorstin werd dit monument op initiatief van de Damesclub
> „ENTRE NOUS"
> door dankbare onderdanen in Curaçao opgericht.
> 1880 -- 1930

Nu deze indrukwekkende plechtigheid van Donderdagmiddag voorbij is, meenen wij dit artikel niet te kunnen besluiten, zonder aan enkele personen, die meer dan anderen een actief aandeel aan de oprichting en onthulling van dit standbeeld hebben genomen, nog meer recht te laten wederwaren.

En dan gaan op de *eerste* plaats onze gedachten uit naar Mejuffrouw REBECCA COHEN HENRIQUEZ, aan wie zonder de minste tegenspraak, in deze de eerepalm toekomt. Wij hebben ongeveer een maand geleden in dit blad reeds de verdiensten van Mej. Rebecca C. H.. in het licht gesteld.

Doch meer dan ooit is in de laatste dagen, vooral bij de onthulling gebleken, met welk een groote bescheidenheid zij telkens tracht schuil te gaan achter de dameclub *Entre Nous*.

Shon Rebecca is echter altijd de Presidente van *Entre Nous* geweest, van haar is het initiatief uitgegaan van alle werken ook van de oprichting van dit standbeeld. Maar als men weet, dat *Entre Nous* nog maar alleen in naam bestaat, omdat eenige leden er van sinds jaren in Europa wonen, er hier op C. eigenlijk niet meer dan een twee of drietal leden zijn overgebleven en hei ledental later nooit meer is aangevuld, komt nog te meer uit, dat alle eer door haar aan *Entre Nous* gebracht, eigenlijk en rechtens aan shon Rebecca alleen toekomt. Dit wilden wij hier in het licht stellen, hoewel haar groote bescheidenheid waardeerend en eerbiedigend, wij toch de eer wilden geven, aan wie eigenlijk de eer toekomt.

Op de *tweede* plaats valt het licht op den Heer Haim Cohen Henriquez, die in de uitvoering van het initiatief, de onderhandelingen met den beeldhouwer, de voorbereiding en organisatie van den dag der onthulling, de regeling en verzorging met zooveel minutieuze nauwkeurigheid van al die honderden details zulk een werkzaam aandeel nam, werkelijk steeds de rechterhand van zijn zuster Rebecca geweest is, zoodat deze onthulling zeker tot algemeene tevredenheid van autoriteiten, genoodigden en bevolking zulk een gunstig verloop had en een gloriedag geworden is voor die kloeke, energieke, cordate dame, die het initiatief voor dit origineele plan genomen had.

Op de *derde* plaats aan Z Exc Gouverneur van Slobbe, voor zijn woorden gesproken na de onthulling, het echte woord van een landvoogd, en ook voor zijn medewerking om ook door een militaire eerewacht de hulde gebracht aan H: M: onze geëerbiedigde Koningin nog grootscher en indrukwekkender te maken.

Ten *laatste* aan den ontwerper en maker van het standbeeld, Prof. Pietro Ceccarelli te Florence, die in navolging van den grootmeester der Grieksche beeldhouwkunst PRAXITELES, met zooveel talent de moeielijke taak volbracht om in het koude marmer zooveel gloed en warmte te leggen, dat de nobele figuur van de *„edelste der Vorstinnen"* in al de majesteit van haar koninklijke waardigheid werd uitgebeeld

Rijzig van gestalte, fier van houding, moederlijk en zorgvol, teeder en sympathiek is de uitdrukking van haar gelaatstrekken, sierlijk en vol gratie de plooien van haar koningsmantel, een grootsche figuur, waardig om met eere een koningskroon te dragen.

Prof. Ceccarelli heeft een kunstwerk geschapen, dat in lengte van dagen ook zijn naam als waarachtig kunstenaar bij de gratie Gods, hier in ons midden hoog zal houden.

Aan allen onze oprechte hulde en dank.

BERICHTEN.

Het nieuwe abattoir.

a.s Maandag 23 Januri zal des morgens ten 11 uur het nieuwe abattoir op Parera geopend en in gebruik worden genomen. In ons volgend nummer geven wij nadere bijzonderheden. Wij danken voor de vriendelijke uitnoodiging tot bijwoning dezer plechtigheid.

Eerw. Soeur Stanislas ✠

Maandag namiddag overleed in het Pensionaat *Welgelegen*, de Eerw. Soeur M. Stanislas (in de wereld Mejuffrouw Maria Philomena Croes) geboren op Aruba 23 Augustus 1846. Op 22 jarigen leeftijd trad zij hier in de Congregatie der E.E. Zusters van Roosendaal en deed den 1 Januari 1871 haar religieuze beloften. Aan verschillende scholen van het Vicariaat was zij werkzaam, vooral te Rincon-Bonaire is zij het meeste bekend door de lange jaren, die zij daar verbleef. Door haar blijmoedigheid en geduld, haar eenvoud en liefdevolle hulpvaardigheid voelden allen, zoowel groot als klein, zich tot haar getrokken. De laatste jaren genoot zij een welverdiende rust. God loone haar voor haar zegenrijke werkzaamheid, vertrouwend op het goddelijk woord: „Wat gij aan den minste der mijnen zult gedaan hebben, dat hebt gij aan Mij gedaan."

R. I. P.

J. L. C. Monsanto. ✠

Maandagavond ten 8 uur overleed na een kortstondige ziekte de Heer J. L. C. Monsanto, praktizijn alhier. In vroeger jaren is de overledene in verschillende gouvernements-betrekkingen alhier werkzaam geweest. o.a. het laatst als wnd. gezaghebber van Bonaire. De overledene bereikte den ouderdom van 51 jaar. Aan zijn weduwe en verdere familie betuigen wij onze oprechte deelneming.

R. I. P.

Administrateur van Financien.

Een *Aneta*-bericht van den 4en Januari, dat we in de Surinaamsche bladen vonden, berichtte dien avond, dat volgens de *„Nieuwe Rotterdamsche Courant"*, eersdaags te verwachten was de benoeming van den Inspecteur der Belastingen te Kerkrade, de Heer P. C. M. van der Drift, tot Administrateur van Financien te Curaçao en tevens tot Directeur van de Curaçaosche Bank.

Volgens dit blad zou de heer Van der Drift reeds op 10 Februari a.s. naar Curaçao vertrekken met de Costa Rica.

Naar we vernemen zou met diezelfde boot ook de accountant de Heer Vis vertrekken.

Italiaansche opleidingsschip.

Donderdagmorgen 11 uur kwam hier onze haven binnen het opleidingsschip *Colombo* van de Italiaansche marine groot 30.000 R.T. waterverplaatsing.

Regen in Januari.

De regenmeter van het St. Thomas-College alhier heeft de volgende regenval opgeteekend in *Januari*:

in de *eerste* week van 1 tot 7 Januari	40.8 m.M.
in de *tweede* week van 8 tot 14 Jan.	11.- m.M.
in de derde week op 15 Januari	4.6 m.M.
„ 17 Januari	36.7 m.M.
„ 18 Januari	12.2 m.M.

De School van Wishi.

De St. Theresia-School op Wishi is op 2 Januari II. begonnen met 70 leerlingen voor het 1ste Leerjaar, hiervan zijn 39 jongens en 31 meisjes.

De Fröbelschool telt 34 meisjes en 38 jongens.

Vrouw vergiftigd.

Woensdag morgen werd in het St. Elizabeth's Gasthuis een vrouw binnengebracht, die door haar man (militair), toen deze van de wacht thuis kwam, bewusteloos op den vloer van haar woning in Rio Canario uitgestrekt gevonden was.

Blijkbaar had zij zich met creoline vergiftigd, zooals zij reeds meermalen gedreigd had te zullen doen.

Haar tong en mondholte was reeds verbrand. Het is onbegrijpelijk, hoe zij dat walgelijk goedje heeft kunnen inzwelgen, waardoor de inwendige organen totaal vernield werden. Reeds een uur na aankomst in het hospitaal overleed zij

Nadere beginselverklaring.

In een polemiekje met ons blad zegt *„de Onpartijdige"* van 18 Jan. 1933, dat dit orgaan alles opneemt, zoolang **„de Redactie zelve niet in botsing (komt) met de strafwetten."**

Met deze beginselverklaring, had *„de Onpartijdige"* dan ook wel haar naam kunnen veranderen in *„de Losbandige"*.

Een orgaan echter, dat alleen met den strafrechter rekening houdt en niet let op fatsoen, eer, goede naam, burgerlijke beleefdheid enz., zal zich spoedig verlagen tot kwispeldoor, zinkput en riool, met welks inhoud we verder liever niet wenschen kennis te maken.

De Fransche deporté's.

De 15 Fransche deporté's, die uit Cayenne weggevlucht, en via Trinidad hier onlangs aankwamen zijn II. Maandagmorgen ten 7 uur weer van hier vertrokken, vermoedelijk met het plan om in groepjes Colombia binnen te komen. Hier zijn zij van kieeren, eten en eenig geld voorzien, om hen te helpen en ook van hier weg te krijgen.

De eerste Kookschool.

Met verwijzing naar de desbetreffende advertentie in dit nr. deelen we onze lezeressen mede, dat de Eerw. Superieure van *Welgelegen* het initiatief genomen heeft tot de oprichting van de *eerste kookschool* op Curaçao. De cursus is in twee afdeelingen ingedeeld, één voor jongedames en een andere voor dienstboden.

De lessen worden gegeven door de Eerw. Soeur Yvonne, leerares met Hollandsch diploma-Huishoudschool, die in Holland reeds jaren lang als Directrice aan het hoofd heeft gestaan van een dergelijke school.

Koloniale Raad.

Zooals uit de advertentie (Koloniale Raad) in dit nr. blijkt, heeft de Hr. Jossy M. L. Maduro ontslag genomen als lid van den Raad. De Heer J. M. L. Maduro vertoeft sedert Mei van het vorig jaar in Holland en waarschijnlijk zal zijn verblijf in Europa van langer duur zijn dan hij aanvankelijk voornemens was. A.s. Maandag zal de verkiezing voor de nieuwe candidaten plaats vinden.

Kapitein P. Koningstein.

Woensdagmorgen kwam met het S.S. *Crijnssen*, alhier binnen Kapt. P. Koningstein, die als passagier een rondreis maakt aan boord van hetzelfde stoomschip, waarover hij vroeger zooveel jaren als kapitein het commando gevoerd heeft. Het is wel te begrijpen, dat hij na een drietal jaren van rust nog eens gaarne zijn talrijke vrienden, die hem nog niet vergeten zijn, hier op Curaçao wil terugzien. Kapt. K. is het afgeloopen jaar heel ernstig ziek geweest en heeft een keeloperatie ondergaan, zoodat hij nu nog slechts fluisterend spreken kan. Wij heeten hem hier hartelijk welkom.

Inspectiereis.

A. s. Dinsdag 24 Januari zal Zijn Exc. de Gouverneur, vergezeld van zijn echtgenoote Mevrouw van Slobbe en den adjudant den Heer Fens, aan boord van Hr. M. *van Nes* een inspectiereis ondernemen naar de Bovenwindsche Eilanden en op Dinsdag 7 Februari weer van daar alhier terugkeeren. Wij wenschen Z. Exc. en Mevr. van Slobbe een voorspoedige reis en behouden terugkeer in ons midden.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

„Aruba Grafico."

Mijnheer de Redacteur,

In Uw geëerd blad van Zaterdag 7 Januari 1933 vraagt U zich af of het weekblad de *„Aruba Grafico"* ten ondergang gedoemd is. Niets is minder waar dan dat. Verschillende omstandigheden zijn de oorzaak van het niet verschijnen. Wel de hoofdzaak is de drukte der feestdagen. Zooals men weet worden de drukkerijen overstelpt met werk en dit is dan wel de groote oorzaak van het niet verschijnen van dat blad. Maar tot geruststelling van onze geachte abonnées worden nieuwe systemen ingevoerd en zal het blad vermoedelijk begin Februari a.s. meer uitgebreid verschijnen dan voorheen.

Dankend voor de verleende ruimte

Hoogachtend,

Aruba 10|1 38. W. Oberbach.

C. B. L. O. -- Nederlandsch Olympisch Comite.

Op 19 Februari 1933 zullen op het terrein van **ASIENTO** athletiek wedstrijden worden gehouden.

Inschrijvingen kunnen geschieden bij de Besturen van de Sportvereenigingen tot en met 31 Januari 1933.

Het inleggeld bedraagt per persoon en per nummer F. 0.25; voor het nummer 4 × 100 M. estafette F. 0.50 per ploeg.

Ingeschreven kan worden voor de volgende nummers:

100 Meter hardloopen.
400 Meter hardloopen.
1500 Meter hardloopen.
4 × 100 Meter estafette (ploegen van 4 man).
Verspringen met aanloop.
Hoogspringen met aanloop.
Speerwerpen.
Discuswerpen.

Deelnemerslijsten worden, tegelijk met het inleggeld, gaarne uiterlijk tot en met 4 Februari 1933 ingewacht bij den gedelegeerde van het Nederlandsch Olympisch Comite, Afdeeling Curaçao, den Heer H. Meersma, Plantersrust No. 6.

Onzichtbare Stralen, als beveiligingsmiddel.

Reeds van oudsher heeft men de methoden om zijn geldswaarden en kostbaarheden tegen inbrekers te beschermen verbeterd, doch naarmate men grendels en sloten doelmatiger wist samen te stellen en brandkasten en kluizen versterkte, zocht de misdadiger op zijn beurt naar middelen om desondanks zijn ambacht te kunnen blijven uitoefenen.

Er stond een soort wisselwerking tusschen de beveiligingstechniek eenerzijds en daar tegenover de techniek der inbrekers, die met de eerste haast gelijken tred hield.

De electrische beveiliging heeft intusschen mogelijkheden gebracht, waartegen zelfs de handigste inbrekers niet op kunnen.

Siemens & Halske A. G., die in ons land door de N.V. Nederlandsche Siemens Maatschappij wordt vertegenwoordigd, heeft op het gebied der electrische inbraakbeveiliging haar sporen reeds verdiend. De nieuwste inrichting, welke zij thans maakt, mag echter wel het toppunt van vervolmaking op dit gebied genoemd worden. Zij heeft daarbij gebruik gemaakt van een van de nieuwste vindingen, en wel die van onzichtbare lichtstralen, werkend op een foto-electrische schel. Men heeft n.l. ondekt, dat de voor het oog onzichtbare infra-roode stralen, invloed hebben op de electrische eigenschappen van een lichtgevoelige cel. Met behulp hiervan heeft zij thans een optische beveiligingsinrichting geconstrueerd, waartegen zelfs de handigste inbreker met de beste gereedschappen niets vermag. De te beveiligen plaatsen worden eenvoudig met een haag van onzichtbare stralen omgeven, zoodat geen nadering mogelijk is, zonder dat een lichtstraal wordt onderbroken, waardoor terstond alarmeering plaats heeft.

Het kritieke van het geval voor den inbreker is wel, dat hij, daar de beveiliging absoluut onzichtbaar is, van de geheele inrichting niets bemerkt. Zelfs al mocht hij van te voren van de aanwezigheid hiervan op de hoogte zijn, dat helpt hem niets, daar het hem niet mogelijk is vast te stellen, waar en hoe de stralen loopen. Voordat hij het zich bewust is, zal hij reeds van zijn aanwezigheid kennis geven.

De werkingswijze van de beveiligingsinrichting met onzichtbare stralen werd voor een groot aantal genoodigden, waaronder vele autoriteiten op electriciteitsgebied, in een der zalen van den Haagschen Dierentuin door den heer Voigt, hoofdinspecteur van Siemens & Halske A.G. te Berlijn, gedemonstreerd. De werking is als volgt:

In een zgn. zender wordt door een gloeilamp zichtbaar licht geproduceerd, dat door een parabolischen spiegel tot een evenwijdig loopenden lichtbundel wordt geconcentreerd en teruggekaatst. Door middel van een bijzonderen filter wordt het zichtbare licht tegengehouden, terwijl alleen de infra-roode, onzichtbare stralen worden doorgelaten. Deze lichtbundel wordt gericht op den zgn. ontvanger, direct of, al naar gelang van den weg, dien den straal moet volgen, via spiegels. De onzichtbare stralen, worden nl., evenals de zichtbare, door spiegels teruggekaatst. In den ontvanger bevindt zich eveneens een parabolische spiegel, die de onzichtbare stralen opvangt en terugkaatst naar haar brandpunt waar een voor deze stralen gevoelige cel is geplaatst.

Wanneer nu een persoon door zich op den weg van den onzichtbaren straal te plaatsen dezen onderbreekt, treedt in de lichtgevoelige cel een verandering op, die een relais-inrichting in werking stelt, welke op haar beurt de inschakeling van een alarmschel of sirene zorg draagt.

Wanneer een inbreker van de aanwezigheid van dergelijke installatie op de hoogte is en haar buiten werking zou willen stellen door den electrischen stroom in het gebouw uit te schakelen, zou hij zich zelf verraden, daar de alarm-inrichting ook dan automatisch in werking treedt.

Ook zou het geval zich kunnen voordoen, dat een inbreker op de gedachte komt, door middel van zijn dievenlantaarn den ontvanger te belichten, om op deze wijze te trachten den onzichtbaren straal ongemerkt te passeeren. Aan deze mogelijkheid is echter bij de constructie gedacht en wel op deze wijze: vóór de lichtbron van den zender draait in een bepaald rythme een scherm, dat den lichtstraal periodiek en dus een onderbroken lichtbundel doet ontstaan. De ontvanginrichting nu reageert uitsluitend op het voor haar geschikte wissellicht, dat in de juiste richting, dus evenwijdig aan de as van den parabolischen spiegel van den ontvanger, moet invallen. Een poging om den ontvanger met continu licht te beschijnen en daarna den straal te onderbreken zal direct de inschakeling van de alarmapparaten tengevolge hebben.

De beveiligingsinstallatie, werkend met onzichtbare stralen, kan zoowel op een gelijk als wisselstroomnet worden aangesloten. Het stroomverbruik is zeer gering. Zij kan zoowel overdag, bij daglicht, als des nachts gebruikt worden en is dus steeds bedrijfsklaar. Daar zij aan alle omstandigheden kan worden aangepast, zal zij voor tal van doeleinden, zooals voor het bewaken van musea, altaren in kerken, gangen van kluizen, brandkasten, vitrines met waardevolle voorwerpen e.d. kunnen worden gebruikt.

Een oude basiliek teruggevonden.

„Op den oever van het meer van Genezareth (Palestina), ligt een met gras en palmen begroeide vlakte, waarin zeven opmerkelijk waterrijke bronnen ontspringen. Dit is de vlakte, waar de Heer de menigte met vijf brooden en visschen verzadigde. Over den steen waarop Hij de brooden neerlegde, is een kerk gebouwd en deze ligt aan aan den weg, waaraan de Apostel Matheus zijn tol had."

Aldus een gedeelte van het reisverhaal der pelgrimme ACTHERIA, die omstreeks het jaar 390 van Zuid-Aquitanië — Zuid-Frankrijk, — een reis naar het H. Land ondernam. Haar eigen beschrijving is verloren gegaan, maar door den ijver van den middeleeuwschen monnik Petrus Diáconus, bibliothecaris der Abdij van Montecassino, is een gedeelte er van voor ons bewaard gebleven.

De kerk, waarover Actheria vertelt, zooals we in de Tijd lezen, is teruggevonden en uitgegraven door dr. A. L. Mader en dr. A. M. Schneider. Zij is de oudste en voor de wetenschap waardevolste kerk van Galilea.

Met inbegrip van narthex en atrium was deze basilica 51 meter lang, terwijl haar grootste breedte — de lengte van het dwarsschip, — 20 meter bedroeg. Het presbiterium was eenigszins verhoogd en werd omsloten door een kostbare, met kruismotieven versierde afsluiting. Onder het hoofdaltaar vond men den steen waarop Christus zijn broodwonder deed. Achter het altaar tot aan de absis lag een prachtige vloermozaïek, die een korf met vier gekruiste brooden en twee visschen voorstelde.

Echter niet alleen hier, maar in he et het middenschip, in het dwarsschip en tusschen de zuilen waren vloermozaïeken, zooals men die in Galilea nergens elders aangetroffen heeft. Het middenschip bevatte uitsluitend kruismotieven. Het dwarsschip en de ruimten tusschen de zuilen spreidden een ware weelde ten toon van oleanders, riet, lotus, vogels, pauwen, andere dieren, torens, een kasteel, een tempel enz. Alles van hooge plastische waarde en een typische mengeling van christelijke motieven en uitingen van den nog niet gestorven klassieken tijdsgeest.

Zeer lang heeft deze schoonheid niet bestaan. Reeds in het begin der zevende eeuw werd de basilica verwoest door de Perzen en de Arabieren, die de zuilen en al het kostbare bouwmateriaal roofden. Later werd zij wederom opgebouwd, deels met gebrekkige middelen; de mozaïeken werden bijgewerkt.

Het schijnt, dat een aardbeving ten slotte de basilica deed instorten.

De Kath. Kerk in Engeland.

Uit officieele cijfers, gepubliceerd in de „Catholic Directory", blijkt, dat in de achttien diocesen in Engeland en Wales gedurende het afgeloopen jaar 12.019 personen tot de Katholieke Kerk zijn bekeerd. Het vorige jaar bedroeg het aantal bekeeringen 11.980.

Het aantal seculiere geestelijken is met 82 gestegen tot 3.057 terwijl de reguliere geestelijkheid met 45 aangroeide tot 1.651.

Veertien nieuwe kerken en kapellen zijn in het afgeloopen jaar geopend, waardoor het aantal gestegen is tot 2.288.

Het aantal middelbare Katholieke scholen is met drie gedaald tot 516, het aantal leerlingen echter groeide van 58.278 tot 59.859.

Het aantal lagere Katholieke scholen is van 1331 gestegen tot 1376.

De Katholieke Kerk van Engeland en Wales telt 2.253.420 leden. Het vorige jaar was dit cijfer 2.235.237.

In het afgeloopen jaar werden 64.356 kinderen katholiek gedoopt, vorig jaar 66.128. Het aantal katholieke huwelijken bedroeg 23.325, vorig jaar 23.631.

De Kerkvervolgers vinden elkander.

Naar de Madrileensche correspondent van „El Mati" meldt, hebben een aantal Spaansche extremisten, onder wie ook eenige radikalen, aan de pers de volgende nota toegezonden.

„Tusschen de Mexicaansche en de Spaansche republiek bestaan banden van vriendschap en zusterlijke liefde, die zich sinds den roemrijken datum van 14 April nog aanzienlijk hebben versterkt.

De politiek, welke Mexico op het oogenblik voert, om de school van het godsdienstige absolutisme te vernietigen, wordt in ons land, waar de actie der religieusen op alle gebied van het burgerlijk leven zoo'n ontzaglijke schade heeft aangericht, met groote sympathie gevolgd.

Tal van Spaansche republikeinen, leden van verschillende politieke partij-onderwijzers, schrijvers en studenten hebben besloten, hulde te brengen aan de Mexicaansche Republiek in den persoon van haar vertegenwoordiger te Madrid.

Deze hulde zal bestaan in een banket, dat den Mexicaanschen gezant zal worden aangeboden."

De nota is o. m. onderteekend door Ortega y Gasset, den „filosoof der republiek" en den radicalen oudminister Barrios.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Een veelbelovende uitvinding om muggen te verdelgen.

Een jong Fransch meisje, de 18 jarige Germaine Gourdcn, de dochter van een bekende geleerde, is plotseling heel beroemd geworden, omdat zij een apparaat heeft uitgevonden, waarmee men in een uur tijds meer dan een millioen muggen kan verdelgen.

Germaine is reeds vijf jaar werkzaam in het laboratorium van haar vader, die zich speciaal bezig houdt met het aanwenden van ultra-violette stralen voor industrieele doeleinden. Daarbij werd door Germaine geconstateerd, dat deze stralen een groote aantrekkingskracht uitoefenen op de insecten. Nu heeft Mej. Gourdon een zeer eenvoudig apparaat geconstrueerd, dat uit een lamp met een sterke reflector bestaat, waardoor het licht op de opening van een cylinder wordt geconcentreerd. De insecten worden door het licht aangetrokken en door een Vacuum in een zak gezogen, waar een einde gemaakt wordt aan hun kortstondig bestaan.

Deze nieuwe uitvinding werd het eerst gedemonstreerd in het badplaatsje Saintes-Maries-du-Mer, waar een vreeselijke muggenplaag heerschte. In een minimum van tijd had men met dit apparaat 40 pond van die kleine kwelgeesten verdelgd. Men kan zich voorstellen, dat de bewoners van het kleine stadje buitengewoon verheugd waren over het succes van deze uitvinding van het jonge meisje.

Havenbeweging.

December 1932.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M3.)	Netto (Inhoud in M3.)
December	89	8.472	7.736
Vorige maanden	977	97.687	88.020
Totaal	1.066	106.159	95.756

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Bruto (Inhoud in M3.)	Netto (Inhoud in M3.)
December	380	4.145.087	2.260.263
Vorige maanden	4.134	44.601.372	24.542.863
Totaal	4.541	48.746.459	26.803.126

Bijblad van de „Amigoe di Curaçao" van 21 Januari 1933.

„DE SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Competitie-standen per 31/12/'32.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	gem.
Jong Holland	9	8	0	1	20	4	16	
Volharding	9	7	2	0	25	6	16	
Asiento	9	5	3	1	13	6	13	
Transvaal	9	5	2	2	19	6	12	
Trappers	9	4	2	3	12	6	10	
R. C. C.	9	3	1	5	15	12	7	
Republiek	9	2	2	5	10	11	6	
Go Ahead	9	2	1	6	5	20	5	
Trekvogels	9	0	3	5	4	23	3	
M. S. Z.	9	1	0	8	4	33	2	
Res. 1ste kl.								
R. C. C. 2	7	6	1	0	16	2	13	
Republiek 2	7	4	2	1	9	3	10	
Trappers 2	7	4	1	2	9	5	9	
Jong-Holland 2	7	3	2	2	12	5	8	
Volharding 2	7	3	1	3	7	7	7	
Asiento 2	7	3	1	3	6	14	7	
Transvaal 2	6	0	1	5	2	12	1	
Trekvogels 2	6	0	0	6	2	13	0	
2de klasse								
BISMARCK	10	7	3	0	20	0	17	
De Ruiter	10	5	4	1	11	2	14	
D. D. V. O.	10	6	2	2	16	8	14	
Juliana	10	5	2	3	11	5	12	
Ajax	10	3	4	3	9	6	10	
Hercules	10	3	2	5	8	12	8	
Van Nes	8	3	2	3	6	9	8	
D. N. S.	10	2	4	4	6	11	8	
Olympia	9	1	5	3	2	8	7	
Morningstar	8	2	0	6	2	19	4	
S. D. O.	9	1	0	8	2	10	2	

Wedstrijd Programma.

Zondag 22 Januari 1933.

MUNDO NOBO.

4 uur precies. Beslissingwedstrijd Kampioenschap 1932.

JONG-HOLLAND — VOLHARDING

In geval gelijk-spel is volgens het bepaalde in Art. 3, 4de lid van het Huishoudelijk Reglement het navolgende van toepassing:

Bestaat een halve beslissingscompetitie uit een wedstrijd, dan zal, indien [illegible] na 60 minuten gelijk mocht zijn, als [illegible] verlengd:

a. na het verstrijken van de 60 minuten wordt geloot voor beginschop of doelkeuze;

b. na 7½ minuut wordt van doel gewisseld.

c. is na het verstrijken van de 7½ minuut niet gedoelpunt, dan wordt de wedstrijd op nader te bepalen datum opnieuw vsstgesteld en bij gelijkspel wordt volgens dezelfde regeling verlengd;

d. is na de tweede wedstrijd geen beslissing verkregen, dan beslist het doelgemiddelde van de competitie bedoeld in het 1ste van dit artikel.

Bij gelijk doelgemiddelde beslist het lot.

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	v. t.	Pt.
Jong-Holland	9	8	0	1	20—4	16
Volharding	9	7	2	0	25—6	16

Prijzen der plaatsen.

Overdekte tribune	F. 1.00
Open tribune	F. 0.75
Derde rang	F. 0.25

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD

CURAÇAO.

Groep 1. (Schotsche Dassen).
RIF — Badhuisweg.
Troepleven en Horde-Nieuws
van 23 tot 30 Januari.

Mededeelingen:

Opgenomen in den Troep:
als Nieuweling EDSEL van EPS.

Geinstalleerd als WELP
op STEENEN KORAAL
FRANS HAZEVELD.
HENK SUZEBEEK.

Patrouille-Avonden op de vastgestelde tijden. (verzoeke tijdig de patr. rapporten der P. L. 's door te krijgen).

Woensdag.

Muziek-Training van 4.30 tot 5.30 uur.
Zwemmen van 5.30 tot 6.30 uur.

TROEP-AVOND.

van 6,45 tot 8 uur.
Exercitie-Tooneel, Spelen, Zang, Verhaal.

STUDIE-PATROUILLE.

van 8 tot 8.45 uur.
Programma van de Verkenners-Leider.

Zaterdag.

Training voor Nieuwelingen.
van 6 tot 7.30 uur.

Zondag.

TROEP-BIJEENKOMST.

2 uur
verzamelen op het Groepterrein.
Bericht-Estafette-Vuur-Race,
Lasso-Werpen.
Kampinstructie.

HORDE-NIEUWS.

Verzamelen op Dinsdag en Vrijdag weer op den bekenden tijd op het Groepterrein.

Deze week trainen wij ons niet alleen voor de sterren, maar eveneens voor het Insigne 1e Helper.

Tooneel voor 't jaarfeest: *„Baloe geejt de wet"*.

Op beide Bijeenkomsten vertel ik een verhaal.

Hoe gaat het met de zangliedjes?

Doe je best.
De *Oude Wolf*

RIMBOE-JACHT.

't Is Vrijdagavond.... te midden der hooge Rotsen, ligt daar in de laatste stralen der avondzon, „STEENEN KORAAL" — het landhuis in 't midden, starend als een oog over den eenzamen weg — wachetnde op de dingen, die komen zullen.

De stilte wordt verbroken door 't geluid eener motor in de verte en nadert over de grindweg een Truck vol jongens met groene truien aan en petjes [illegible] 't Zijn WELPEN op [illegible] Rimboe-Jacht; twee lange dagen zullen zij als echte broertjes met elkaar omgaan, de Wet opvolgen, doen, hetgeen de Oude Wolf hen voorhoudt, weten vol te houden en Moedig zijn....

Daar stopt de truck voor 't huis. Als Kabouters gaan dan de kleine figuurtjes aan 't werk. Dáár begint een vuurtje te branden en wordt thee gezet. Ginds loopen anderen en sprokkelen dood hout. Zie,.... daar wordt een slaapzaal getooverd, netjes liggen de kleeren gevouwen, keurig de dekens op een lijn.

Donker is 't alreeds als allen om een groot knappend vuur gezeten zijn. Het Roode Nest en 't Bruine laten zien, wat zij voor Tooneelspel hebben uitgedacht. Als kleine Jongens iets opvoeren, dan komt er meestal van Dieven, Politie en Vechten in voor. Doch 't Roode Nest laat de geschiedenis van een „Gebroken Vaas" zien. Dan vertelt Akeela van den Brand in het Chineesche Restaurant in New-York en hoe het kleine Chineesche Jongetje moedig was en vol wist te houden.

Knielende jongensfiguren bij 't naar bed gaan.... denkend aan Vader en Moeder ver weg in de Stad... dan is 't diepe rust,

Langzaam wordt het licht in 't Oosten. Het gekwinkeleer van eenige vogels, welke vroolijk de lichtende morgen begroeten, wekt ook de kleine knapen.

Een vroolijk „goeden morgen".... dan je morgen-gymnastiek en dekens luchten. 't Is reuze-fijn, als je in je zwempak wascht en emmers water over je hoofd gegoten krijgt.

Nu zorgen dat na 't eten alles keurig voor de Inspectie in orde komt. Je tanden gepoetst en je nagels schoon. Je haren gekamd en je schoenen gepoetst. Alles wat je van thuis medegenomen hebt, keurig gevouwen en opgeborgen.

Hoera - - hoera . . de Inspectie was goed. Vlug rennen zij allen nu weg en vormen voor 't huis „de Groote Kring"... dan, als Akeela komt, klinkt, de Horde-Roep.

Eerst schoolwerk maken, dan Voetbal . . je kan dit gerust ook als Levensspreuk aanvaarden.

Weet je wat een prestatie is? Wel kijk eens daar, links van 't huis onder dien grooten boom? Daar branden vier kleine vuurtjes en braadpannetjes staan er op. Zie je ook die groote pan met Beslag? Nu, 't is een prestatie, als je op zeven jarigen leeftijd, je Pannenkoek in de lucht kan doen draaien en hem weer netjes in je braadpan kan opvangen.

Ze waren héél lekker, dat vinden ook de Ouders, welke bij het Kookfestein kwamen kijken.

Als je van koken houdt, moet je ook je pannen weten schoon te maken... nog zoo'n Padvinders-spreuk.

Dan volgt één uur Rust. Dat valt niet mee, hé Welpen? Maar 't moet toch.

Akeela leert de touwknoopen en vertelt van de regels om gezond te blijven en sterk te worden. Eddy luistert zéér aandachtig, 't is voor zijn eerste Ster. Een klein jongetje met een wipneus kijkt naar zijn nagels. Ja, probeer het af te leeren, 't Nest mag er geen verliespunten voor halen.

Een spoorzoek-oefening. Spoor volgen is fijn, sporen maken ook, want als je fijn verborgen ligt, daar boven op dien heuveltop, dan zie je je achtervolgers als kleine poppetjes door de Rimboe gaan.

Als je 't spoor volgt, dan moet je goed je oogen gebruiken, want overal kan je 't spoor ontdekken en .... de [illegible]

Het gevecht wordt beëindigd bij het huis in een algemeene verwelkoming van eenige Ouders en deze hebben ook wat meegebracht, 't welk met de meeste vreugde ontvangen wordt.

Ook deze tweede avond brengt een Kampvuur en beloven Henk SUZEPEEK en Frans HAZEVELD „trouw te zijn en hun Plicht te doen en de Wet van de Welpen-Horde te gehoorzamen en iederen dag een goede daad te doen".

Weer beluisteren de Welpen een mooi verhaal, gespannen kijken zij den Leider aan, hunne oogen en ooren wijd open.... maar zie, daar nadert „Klaas Vaak" en zachtkens glijdt uit zijn zandlooper het zand in de oogen van eenige Welpen.... slechts de oogen van den verteller zien hem stillekens rondgaan.... en krijgt het verhaal heel spoedig zijn spannend slot.

Vijftien minuten later is alles in diepe rust.

Zoo komt de tweede Dag.

Willemstad 16 Januari 1932.

M.

Van drinken en rooken.

In „De Opbouw" geeft de directeur van Amsterdam gemeentelijk bureau van Statistiek, dr. Van Zanten, een overzicht van hetgeen door het Nederlandsche volk voor genotmiddelen wordt uitgegeven.

Met de cijfers van het „Centraal Bureau Statistiek" — waaraan nog alleen die van den wijn ontbreken — ten grondslag, berekent hij, dat terwijl in 1929 ruim 173 millioen gulden voor tabak, sigaren en sigaretten werd uitgegeven, in 1930 goed 183 millioen, over 1931 voor 176 millioen aan het rooken besteed werd.

Per hoofd van de bevolking was dit in 1929 f 22.24, in 1930 f 23.22 en in 1931 f 22.04.

Van meer belang is de daling bij het gebruik van bier, wijn en gedistileerd.

Hier zijn de cijfers: in 1929: fl. 178 millioen, in 1930: fl. 183 millioen, in 1931: fl. 157 millioen.

Per hoofd van de bevolking is dit in 1929 f 22.48, in 1930 f. 23.23 en in 1931 f 19.73

Uiteraard mag hierbij niet te snel tot verminderd drankgebruik worden besloten; de hooger genomen drankprijzen drukken uiteraard hel cijfer van het drankgebruik.

Veel versobering is in de levenswijze, wat betreft het gebruik der genotmiddelen, nog niet gekomen.

Wel viel zekere verschuiving van het gebruik van sigaretten naar dat van tabak waar te nemen, maar eene uitgave van 58½ millioen aan sigaretten blijft toch altijd nog een respectabel cijfer.

Of niet respectabel!

In ieder geval kan er nog wel wat af!

Buigbaar glas.

Naar A. M. Blume bericht, is er met behulp van een speciale warmtebehandeling een soort glas vervaardigd, dat niet alleen onbreekbaar is, maar dat ook gebogen kan worden. Drie volwassen personen kunnen zich op de glazen plaat die een dikte van ongeveer 6 millimeter heeft, plaatsen, zonder dat ze breekt. De plaat buigt als uiterst elastisch, slaat door en veert later, wanneer de belasting weggenomen is, weer in den oorspronkelijken toestand terug. Het nieuwe glas dat „Sekurit" heet, is ook ongevoelig voor stooten en slagen.

Een zware stalen kogel, die op 3 M. hoogte op een plaat valt, kaatst terug zonder eenig spoor achter te laten. Gelukt het tenslotte toch de plaat te breken, dan valt zij niet als gewoon glas in scherpe splinters uit elkaar, maar in ontelbare kruimeltjes, waaraan men zich niet verwonden kan. „Sekurit" is vooral bestemd voor het gebruik bij voertuigen, omdat hierdoor de gevaarlijke snijwonden bij ongevallen voorkomen worden. Ook bij jarenlang gebruik blijft het glas onveranderlijk kleurloos en doorzichtig.

Een gruwzame proefneming.

Volgens een bericht in de „Bayrische" Volkszeitung heeft men een wreedaardige proefneming gedaan met 2000 katten, om de uitwerking te constateeren van een nieuw soort gifgas, dat voor oorlogsdoeleinden is vervaardigd. De katten werden afgezonderd in een goed afgesloten ruimte, waarbij men door dikke glasruiten de uitwerking van het gifgas kon gadeslaan. De gevolgen waren vreeselijk. De arme beesten sprongen wild in het rond en trachtten tevergeefs naar een uitweg te zoeken. Uit mond en oogen werd een akelig slijmvocht afgescheiden en men kon zien hoe de arme dieren tevergeefs met hun pooten de pijn, die in hun oogen veroorzaakt werd, trachtten te lenigen.

De dieren trachtten hun kop zoo hoog mogelijk op te richten om beter adem te kunnen halen, hetgeen zijn verklaring vindt in het feit, dat het gas zwaarder is als lucht en de katten wilden zuivere lucht inademen. Daarna drukte de professor op een knop, waardoor 'n ventilator in werking werd gesteld, zoodat weer versche lucht werd toegevoerd. De bek van deze arme dieren stond wijd open, waarop een dikke laag schuim stond. De ademhaling werd steeds langzamer en zwakker, zoodat de eene kat na de andere van uitputting neerviel, onder heftige krampen en zenuwschokken.

Zelfs toen de dieren uit de vergiftigde lucht naar buiten werden gebracht, stierven de meesten nog na 24 uur. Een der beesten stierf eerst na 14 dagen.

En dit gruwzaam, menschonteerend lot, dat hier 2000 katten moesten ondergaan, is thans weggelegd voor menschen, voor millioenen menschen!

Men zou denken dat dergelijke verantwoordelijke personen angst en vrees om het hart zou slaan en dat zij zelf iedereen, die zich zoo vergreep aan Gods schepping, achter slot en grendel zouden zetten. Maar neen de menschelijke geest put zich steeds verder uit om naar middelen te zoeken om de menschheid te vernietigen. Ja, de mensch is hier veel wreeder dan het dier!

Een telefoniste redt honderden het leven.

HAVANNA (Cuba) — De heldin van de groote typhooncatastrophe van Santa Cruz del Sur (Cuba) is de telefoonjuffrouw Terres Acosta. Eerst kort geleden details over haar opofferende plichtsvervulling, waarvan zij het slachtoffer werd, bekend geworden. Toen de eerste berichten over de aanstormenden orkaan en over den springvloed binnenkwamen, bleef zij op haar post. Zij telefoneerde alle abonné's op en waarschuwde hen. Zij riep haar verloofde naar het kantoor en zond hem weg om overal te waarschuwen, tot de orkaan de stad bereikte en alles vernietigde. Bij het opruimingswerk vond men haar met haar verloofde in de nabijheid van het schakelbord.

Ook elders werden zulke heldendaden verricht. Bijvoorbeeld te Nuevita, waar de gezusters Urbay nog op tijd de nabijstaande stad Puerto Tarafa waarschuwden en op haar post bleven, toen het dak reeds boven haar hoofden was weggerukt.

Een slimme rechter.

De dag was heet en drukkend. Aan den rand van den steenigen weg, door boom noch struik beschaduwd, waar de middagzon haar gloeiende stralen ongehinderd nedergoot, zal een kreupele bedelaar in stoffige lompen gehuld. Daar naderde stapvoets een ruiter. Toen hij op twintig schreden afstands van den bedelaar gekomen was, riep de ongelukkige hem aan om een aalmoes, en stortte tegelijk tal van zegenwenschen over hem uit.

De ruiter keek met onderzoekenden blik naar den bedelaar, tastte in den gordel en wierp hem een kleine zilveren munt toe.

— Dat Allah uw weldaad loone, o edele heer! riep de bedelaar, terwijl hij het geldstuk opraapte.

Hij kroop tot dicht bij den ruiter en kuste den zoom van diens mantel.

— Als gij thans echter den beker uwer goedheid tot aan den rand toe zoudt willen vullen, dan zoudt ge mij op uw paard zetten en mij meenemen naar de stad, want de weg daarheen is ver voor een kreupele als ik.

Wederom zag de man met de groote, verstandige oogen, en met den mooien, zijdeachtigen ringbaard den grijsaard opmerkzaam aan; toen steeg hij af, hielp hem op het paard en reikte hem de teugels.

Hij zelf zette zich achter hem en steunde hem in de zijden, opdat hij veiliger zou zitten. En de bedelaar, door zooveel goedheid geroerd, dankte z'n weldoener in schier overdreven fraaie bewoordingen.

Hoe weinig vermoedde hij, dat de dienstvaardige man, wiens handpalmen hij warm in de zijden voelde, niemand anders was dan Haroen-al-Raschid, de geduchte, goede en rechtvaardige Khalif. Volgens zijn gewoonte was Haroen ook ditmaal weer geheel zonder geleide, in het onaanzienlijke gewaad van den eenvoudigen burger, door het land getrokken, om zonder herkend te worden, de ware meening zijner onderdanen over allerlei zaken te hooren, van hen te weten te komen, wat zij goed achtten en wat hun misnoegen opwekte. Hij bereed geen prachtig Arabisch paard uit z'n vorstelijke stallen; hij had het goede, gewillige dier waarop hij zat, eerst een maand geleden van een boer gekocht. Hij verzorgde, liefkoosde en voederde het zelf, en ofschoon het volstrekt niet van edelen bloede was, had hij het zeer lief gekregen. En als de man in den eenvoudigen bruinen kaftan, op zijn stevig paard gezeten, voor een hut stil hield om water voor het dorstige dier te vragen, of voor zich zelf een nachtverblijf, dacht niemand, dat hij iets anders zijn kon dan een eenvoudig koopman, dien z'n zaken naar Bagdad of Balsora voerden.

Op hun gemak reden de beide mannen voort in zonnegloed en stof, zonder veel te spreken, de bedelaar voorop, de Khalif achter hem. Ze waren blij, toen zij de koepels en de minarets der moskeeën, die tegen den blauwen achtergrond van den wolkenloozen hemel schitterend wit afstaken, al meer en meer zagen naderen. Reeds waren ze in de voorstad, straks in de lange straat der binnenstad, die naar het marktplein voerde.

Op de groote markt liet de bedelaar het paard stilhouden en wendde zich tot z'n achterman:

— Stijg nu af! We zijn hier op de markt. Van hier uit zult ge uw weg vinden. Ik rij thans naar huis.

Haroen kon z'n ooren niet gelooven.

— Moet ik afstijgen? Ik, van mijn eigen paard? Nou zeg ik je de gastvrijheid op, ondankbare schelm. En als je niet kreupel was, dan zou ik je onzacht op straat neerzetten. Kom, haast je wat, want ik begin m'n geduld te verliezen.

— Zie men dien booswicht eens aan! riep nu de bedelaar uit alle macht, zoodat de voorbijgangers bleven staan, en zich weldra een oploopje rondom de beide ruiters gevormd had. Menschen help me toch aan mijn recht. Ik ben een oud zwak man, en met m'n geringe krachten vermag ik niet tegen zulk een onverlaat, dien Allah straffen moge aan goed en bloed, aan kinderen en kinds-kinderen! Ik trof hem aan den weg, uren ver van de stad, vermoeid en afgemat en half versmacht, en hij smeekte mij, dat ik hem mee zou nemen. Ik had medelijden met den ongelukkige en liet hem achter op mijn paard zitten. En in plaats van zich daarvoor dankbaar te toonen, wil hij me hier afzetten en zich met mijn paard, met het eenige wat ik, arme man, nog bezit, uit de voeten maken. Och, helpt me toch, goede menschen.

Vergeefs trachtte Haroen de omstanders van de waarheid te overtuigen. Wat de bedelaar met krijschende stem en gehuichelde tranen voordroeg, maakte indruk op de menigte. Veel minder geloofwaardig klonk, hetgeen de andere vertelde: dat hij, de eigenaar van het paard afgestegen was, den kreupele op den rug van het het dier geholpen en hem de beste plaats ingeruimd had. De oude man, die mank liep, en er bovendien recht sjofel uitzag, boezemde medelijden in. Ook waren menschen, die op zijn geschreeuw kwamen toegesneld en wier hulp hij thans inriep, voor het meerendeel mannen en vrouwen uit het volk, in behoeftige omstandigheden verkeerend; zij voelden zich zijne gelijke en kozen daarom gaarne zijn partij. Enkelen echter boezemden het ongunstig uiterlijk van den oude en het groote misbaar, dat hij maakte, wantrouwen in; zij achtten ook den kalmen man in den bruinen kaftan, met z'n eerlijk en vriendelijk gelaat, niet tot zulk een lage daad in staat.

Zoo waren dan de meeningen verdeeld; en om aan het getwist over en weer een eind te maken, sprak Haroen: „Laat ons naar den Kadi (rechter) gaan. Er is geen derde, die het gebeurde gezien heeft, dus kan niemand voor of tegen getuigen. De Kadi zal weten, aan wiens woorden hij geloof moet schenken. Wat hij beslist, geschiede!"

De kreupele, die zich sterk voelde in de kunst van bedriegen en huichelen, en op z'n gemakkelijk vloeiende tranen vertrouwde, was hiermee tevreden en alle omstanders juichten, het plan toe.

Met grooten omhaal van woorden en levendige gebaren vertelde de bedelaar onder tranen, hoe snood hij door den man met den kaftan was behandeld, waarop Haroen-al-Raschid de ware toedracht der zaak in eenvoudige woorden meedeelde.

De Kadi hoorde beiden zwijgend en met ernstige oplettendheid aan; toen bleef hij geruimen tijd peinzend voor zich staan.

— Waar is het paard? vroeg hij eindelijk.

— Het staat buiten voor de deur vastgebonden.

— Goed! Dst men het paard in mijn stal brenge. En gij beiden komt morgen weder, vijf uren vóór zonsondergang; dan zult ge mijn uitspraak vernemen.

De bedelaar hinkte schreiend naar buiten.

En voor de deur vertelde hij nogmaals aan de menschen, hoe de man, die daar juist den hoek van de straat omsloeg, hem van het eenige wat hij bezat, zijn paard, wilde berooven.

Den volgenden dag, prompt op het vastgestelde uur, waren de twistenden ter plaatse.

— Het paard is uw eigendom! sprak toen de Kadi tot Haroen-Al-Radschid. En gij, kreupele man, hebt brutaal gelogen. En omdat gij een bewezen weldaad met de laagste aller ondeugden, met ondank hebt willen beloonen, zoo zult gij thans op het paard gezeten, door de volkrijkste straten op de markt en op het stadsplein gevoerd worden, en omroepers zullen uw schandelijk gedrag verkondigen. opdat niemand zich langer door uw gehuichelde tranen late misleiden. De lichamelijke tuchtiging ontgaat gij alleen, omdat gij kreupel zijt. Aldus luidt mijn oordeel. *Allah* is rechtvaardig!

Gerechtsdienaars voerden den jammerenden ouden bedrieger weg, zetten hem op het paard en het geschiedde gelijk de Kadi bevolen had.— Haroen echter bleef in stille overpeinzing staan.

— Hebt gij nog eenig verlangen? vroeg hem eindelijk de rechter.

— Ja, Heer, antwoordde de Khalif, indien gij mij daartoe niet onwaardig acht, zoo zeg mij: welke omstandigheden hebben u den slimmen streek van den ondankbaren bedelaar doen doorzien?

Gaarne wil ik u ook dat zeggen: Ik heb 't paard sedert gisteren niets te eten en te drinken gegeven. Ik heb het in de stal dicht bij de deur geplaatst zoodat het u zien kon, wanneer ge u hierheen begaaft, om het oordeel te vernemen.

Toen de kreupele bedelaar voorbij kwam, bleef het paard kalm en onverschillig met diep gebogen kop staan. Toen gij echter naderbij kwam, spitste het de ooren, blies de neusgaten op en wendde de kop om. En toen gij voorbij ging, werd het onrustig, krabde de grond en hinnikte.

Zóó kwam ik te weten, dat gij z'n meester waart, van wien het goedheid had ondervonden en goedheid verwachtte.

Nu richtte de man in den bruinen kaftan, die tot nu toe in deemoedig gebogen houding voor den kadi gestaan had, vorstelijk het hoofd omhoog. Zijn goede trouwe oogen schitterden, en hij reikte den Kadi, die zich zeer verwonderde over deze plotselinge verandering in den onaanzienlijken koopman, met geestdrift de hand.

Gij zijt een wijs en scherpzinnig man, heer! Allah heeft uw ooren gescherpt en uw hand met gerechtigheid vervuld!

En met fier opgeheven hoofd verwijderde zich de onbekende.

De wijze Kadi echter werd kort daarop aan het hof van den Khalif geroepen en bleef tot aan zijn dood de vertrouwde raadgever en vriend van den goeden en machtigen Haroen al Raschid.

(*De Gelderl.*)